

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) แบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง (two groups pre-post test design) เพื่อศึกษาผลการให้ข้อมูลต่อความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรในผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็ง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งที่เด็กมีอายุต่ำกว่า 15 ปี และเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งที่เด็กมีอายุต่ำกว่า 15 ปี และได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัดหรือรังสีรักษา ในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม 5 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เป็นมารดาหรือบิดา ของเด็กป่วยโรคมะเร็ง
2. สามารถอ่านเขียน และฟังภาษาไทยได้
3. ยินดีเข้าร่วมการวิจัยและสมัครใจรับการให้ข้อมูล
4. มีคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรระดับปานกลางขึ้นไป

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางอำนาจการวิเคราะห์ทางสถิติ (power analysis) ให้อำนาจการทดสอบเท่ากับ .80 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และขนาดอิทธิพลของตัวแปรเท่ากับ .80 นำมาเปิดตารางสำเร็จรูป แบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน (two-sample independent group test) โดยกำหนดเป็นการทดสอบทางเดียวได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 20 ราย (Polit, 1996) ให้กลุ่มตัวอย่าง 20 รายแรกเป็นกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ และ 20 รายหลังเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลตามแผนการให้ข้อมูลผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็ง โดยจับคู่กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองให้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน (match pair) ในแต่ละคู่ ดังนี้

เด็กป่วยโรคมะเร็ง

1. การวินิจฉัยโรค
2. การรักษาที่ได้รับ คือ เคมีบำบัด รังสีรักษา หรือเคมีบำบัดร่วมกับรังสีรักษา

ผู้ปกครอง

1. เป็นมารดา หรือบิดาของเด็กป่วยโรคมะเร็ง
2. มีระดับคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรอยู่ในระดับเดียวกัน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในกลุ่มควบคุมเสร็จแล้วจึงดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลในกลุ่มทดลอง เพื่อป้องกันการปนเปื้อนระหว่างกลุ่ม เนื่องจากผู้ปกครองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีโอกาสพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนภายในได้ และป้องกันผลทางด้านจิตใจของผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งกลุ่มควบคุมที่อาจเกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ แผนการให้ข้อมูลผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็ง ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 แผนการให้ข้อมูลผู้ปกครองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีของมิเชล (Mishel, 1988) และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยให้ข้อมูลเป็นรายบุคคล มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมาย อาการและอาการแสดงของโรค การรักษาและอาการข้างเคียง รวมทั้งการดูแลเด็กป่วยโรคมะเร็ง ด้วยวิธีการใช้คำถามกระตุ้นการคิดของผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งสามารถแปลข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของบุตรได้ดีขึ้น เกิดความเข้าใจแบบแผนอาการแสดงได้ชัดเจนขึ้น เกิดความคุ้นเคยกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วย และสามารถคาดเดาเหตุการณ์ความเจ็บป่วยได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นจริง

- 1.2 ภาพสไลด์โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมาย อาการและอาการแสดงของโรค การรักษาและอาการข้างเคียง รวมทั้งการดูแลเด็กป่วยโรคมะเร็ง เพื่อให้ผู้ปกครองได้เรียนรู้ผ่านการได้ยิน และการมองเห็น ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของบุตรได้ดีขึ้น

1.3 รายการตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของบุตรซึ่งใช้คำถามปลายเปิด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองในระหว่างการให้ข้อมูลและภายหลังการให้ข้อมูล

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กป่วยโรคมะเร็ง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา การวินิจฉัยโรค การรักษาที่ได้รับและอาการข้างเคียงของการรักษา ระยะเวลาในการเจ็บป่วย และจำนวนครั้งของการเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล

ส่วนที่ 2 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็ง ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับเด็กป่วย อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ของครอบครัว จำนวนบุตร ลักษณะของครอบครัว และจำนวนครั้งที่เคยดูแลเด็กป่วยในโรงพยาบาล

2.2 แบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรในผู้ปกครอง (Parent Perception of Uncertainty Scale: PPUS) ของมิเชล (Mishel, 1983) ซึ่งแปลย้อนกลับ โดย สุธีภรณ์ สุวรรณโอสถ (2547) ประกอบด้วย ข้อคำถาม 31 ข้อ ซึ่งครอบคลุมความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็ง ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความคลุมเครือเกี่ยวกับความเจ็บป่วย จำนวน 13 ข้อ ด้านความรู้สึกซับซ้อนเกี่ยวกับการรักษาและระบบการดูแล จำนวน 9 ข้อ ด้านการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วย ซึ่งรวมถึงการได้รับข้อมูลไม่สม่ำเสมอ หรือแตกต่างจากเดิม จำนวน 5 ข้อ และ ด้านความไม่แน่นอนของการทำนายระยะเวลาและการพยากรณ์โรค จำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อคำถามมีทั้งด้านบวกและด้านลบเรียงกันอย่างไม่ตั้งใจ ซึ่งจะกลับคะแนนก่อนแล้วจึงรวมคะแนนทั้งหมด โดยมีวิธีการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ

	คะแนน	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

แบบสอบถามนี้มีคะแนนระหว่าง 31-155 คะแนน คะแนนมากหมายถึงผู้ปกครองมีความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยสูง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระดับความรู้สึกไม่

แน่นนอนในความเจ็บป่วยเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นจึงได้แบ่งระดับคะแนนโดยใช้ค่าอันตรภาคชั้น (อนันต์ชัย เขื่อนธรรม, 2545) ดังนี้

คะแนนความรู้สึกไม่แน่นนอนในความเจ็บป่วยของบุตร โดยรวม 31-155
คะแนน แบ่งแปลผลคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ

115-155 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกไม่แน่นนอนในความเจ็บป่วยของบุตร
ในระดับสูง

73-114 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกไม่แน่นนอนในความเจ็บป่วยของบุตร
ในระดับปานกลาง

31-72 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกไม่แน่นนอนในความเจ็บป่วยของบุตร
ในระดับต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยนำแผนการให้ข้อมูลผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งและรายการตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วย แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางโรคมะเร็งในเด็ก 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญทางด้านโรคมะเร็งในเด็ก 2 ท่าน อาจารย์พยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ทฤษฎีความรู้สึกไม่แน่นนอนในความเจ็บป่วยของมิเชล 1 ท่าน และพยาบาลที่ดูแลเด็กป่วยโรคมะเร็งและผู้ปกครอง 2 ท่าน ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2 ผู้วิจัยนำภาพสไลด์โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและการสื่อความหมายของภาพปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

หลังจากนั้นนำแผนการให้ข้อมูล ภาพสไลด์โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ และรายการตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองไปทดลองใช้กับผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง ที่โรงพยาบาลมหาสารนครเชียงใหม่ จำนวน 3 ราย เพื่อประเมินความสามารถในการเข้าใจเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นนอนในความเจ็บป่วยของบุตรในผู้ปกครองของมิเชล (Mishel, 1983) ซึ่งแปลย้อนกลับโดย สุวีริภรณ์ สุวรรณโอสถ (2547) ไปทดสอบความ

เชื่อมั่นในผู้ปกครองเด็กป่วยโรคมะเร็งที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย แล้วนำค่าคะแนนที่ได้มาหาความเชื่อมั่น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำโครงร่างวิทยานิพนธ์เสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อได้รับการอนุมัติแล้ว จึงดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย คือ เข้าพบกลุ่มตัวอย่าง แนะนำตัว และขอความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัย โดยอธิบายให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และวิธีการวิจัย ขอความยินยอมของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมในการทำวิจัยด้วยตนเอง ไม่มีข้อบังคับใดๆ และสามารถยุติการร่วมวิจัยในช่วงใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลกับผู้วิจัย การตอบรับหรือการปฏิเสธเข้าร่วมวิจัยไม่มีผลต่อการรักษาที่ได้รับ และคำตอบหรือข้อมูลทุกอย่างที่ได้จากการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม ซึ่งไม่มีการระบุชื่อของผู้ร่วมการวิจัย และให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมวิจัย

การรวบรวมข้อมูล

ภายหลังได้รับการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ถึงคณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตทดสอบเครื่องมือการวิจัย และรวบรวมข้อมูล
2. เมื่อได้รับอนุญาตจากคณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้วิจัยขอพบหัวหน้าหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม 5 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดในการรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการทำวิจัย
3. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดหลังจากนั้นเข้าพบผู้ปกครองเพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอความยินยอมในการเข้าร่วมวิจัยรวมทั้งแจ้งสิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย เมื่อผู้ปกครองยินยอมเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยให้ผู้ปกครองลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตร โดยการสัมภาษณ์แบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตร หากพบว่ามีคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรระดับปานกลางขึ้นไปจึงคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลใน

กลุ่มควบคุมจนครบ 20 ราย หลังจากนั้นเก็บข้อมูลในกลุ่มทดลอง 20 ราย สำหรับผู้ปกครองที่ไม่ได้คัดเลือกเข้ากลุ่มตัวอย่างและเป็นกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยให้ข้อมูลตามความต้องการข้อมูลของผู้ปกครองก่อนกลับบ้าน และกล่าวขอบคุณในการให้ความร่วมมือ

3.1 การดำเนินการในกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กป่วยโรคมะเร็งจากเพิ่มประวัติตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลและรวบรวมข้อมูลของผู้ปกครองจากการสัมภาษณ์ตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยโดยการสัมภาษณ์ตามแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ปกครอง หลังจากนั้นผู้วิจัยนัดหมายที่จะมาพบอีกครั้ง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยครั้งที่ 2 ในอีก 2 วันต่อมา

3.2 การดำเนินการในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กป่วยโรคมะเร็งจากเพิ่มประวัติตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลและรวบรวมข้อมูลของผู้ปกครองจากการสัมภาษณ์ตามแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยโดยการสัมภาษณ์ตามแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ปกครอง หลังจากนั้นดำเนินการให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครองดังนี้

การให้ข้อมูลในวันที่ 1

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้าใจแบบแผนอาการแสดงของโรคมะเร็งในเด็กที่ได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัดหรือรังสีรักษา

ก. สร้างบรรยากาศแบบเป็นกันเอง แสดงความเต็มใจในการให้ข้อมูล ใช้สรรพนามที่เหมาะสมสำหรับผู้ปกครอง และใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการสื่อสารกับผู้ปกครอง

ข. ประเมินความต้องการข้อมูลของผู้ปกครอง โดยประเมินปัญหาของเด็กป่วยที่รวบรวมได้และจากการซักถามผู้ปกครอง และวางแผนการให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงตามความต้องการข้อมูลของผู้ปกครองแต่ละราย

ค. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวินิจฉัยโรค อาการของโรค การรักษาและอาการข้างเคียงตามความต้องการข้อมูลของผู้ปกครอง โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้ปกครองคิด เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองซักถามข้อสงสัยและแสดงความคิดเห็น ตั้งใจฟังและตอบข้อสงสัยของผู้ปกครองด้วยความเต็มใจ ขณะให้ข้อมูล สังเกตสีหน้า ท่าทางของผู้ปกครอง ซักถามถึงความรู้สึก อธิบายปลอบโยนให้ผู้ปกครองผ่อนคลาย จากนั้นสรุปเนื้อหาโดยใช้ภาพสไลด์โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์

ง. ตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับแบบแผนอาการแสดงของเด็กป่วยโรคมะเร็ง โดยใช้รายการตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของ

บุตร หากผู้ปกครองยังไม่เข้าใจชัดเจนในประเด็นใด ผู้วิจัยจะอธิบายเพิ่มเติมจนกว่าผู้ปกครองจะเข้าใจ

จ. นัดเวลาผู้ปกครองในการให้ข้อมูลครั้งต่อไปในวันรุ่งขึ้น

การให้ข้อมูลในวันที่ 2

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองเกิดความคุ้นเคยกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของเด็กป่วยโรคมะเร็ง

ก. สร้างบรรยากาศแบบเป็นกันเอง แสดงความเต็มใจในการให้ข้อมูล ใช้สรรพนามที่เหมาะสมสำหรับผู้ปกครอง และใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการสื่อสารกับผู้ปกครอง

ข. ประเมินความต้องการข้อมูลเพิ่มเติมของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของเด็กป่วยโรคมะเร็ง โดยการซักถามประเด็นใดที่ผู้ปกครองต้องการให้อธิบายเพิ่มเติม อธิบายซ้ำในประเด็นที่ผู้ปกครองต้องการ

ค. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลเด็กป่วยโรคมะเร็งตามปัญหาของเด็กป่วยหรือความต้องการของผู้ปกครอง โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้ปกครองคิดถึงเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของบุตร รวมทั้งประสบการณ์การดูแลบุตรที่ผ่านมา และยกสถานการณ์ความเจ็บป่วยที่เคยเกิดขึ้นกับเด็กป่วยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองซักถามข้อสงสัยและตอบคำถามด้วยความเต็มใจ ขณะให้ข้อมูล สังเกตสีหน้า ท่าทางของผู้ปกครอง ซักถามถึงความรู้สึก อธิบายปλοบ โยนให้ผู้ปกครองผ่อนคลาย และสรุปเนื้อหาโดยใช้ภาพสไลด์โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์

ง. ตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยและวิธีการดูแลเด็กป่วยโดยใช้รายการตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของบุตร หากผู้ปกครองยังไม่เข้าใจชัดเจนในประเด็นใด ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมจนกว่าผู้ปกครองเข้าใจ

จ. นัดเวลาผู้ปกครองในการให้ข้อมูลครั้งต่อไปในวันรุ่งขึ้น

การให้ข้อมูลในวันที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองสามารถคาดเดาเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของบุตรได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นจริง

ก. สร้างบรรยากาศแบบเป็นกันเอง แสดงความเต็มใจในการให้ข้อมูล ใช้สรรพนามที่เหมาะสมสำหรับผู้ปกครอง และใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวลในการสื่อสารกับผู้ปกครอง

ข. ประเมินความต้องการข้อมูลเพิ่มเติมของผู้ปกครองเกี่ยวกับเหตุการณ์ ความเจ็บป่วยของเด็กป่วยโรคมะเร็ง โดยการซักถามประเด็นใดที่ผู้ปกครองต้องการให้อธิบายเพิ่มเติม อธิบายซ้ำในประเด็นที่ผู้ปกครองต้องการ

ค. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของเด็กป่วยโรคมะเร็งตามความต้องการข้อมูลของผู้ปกครอง กระตุ้นให้ผู้ปกครองคิด โดยใช้คำถามให้ผู้ปกครองตอบ และกระตุ้นให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเจ็บป่วยที่อาจเกิดขึ้น ได้กับเด็กป่วยโรคมะเร็ง ขณะให้ข้อมูล สังเกตสีหน้า ท่าทางของผู้ปกครอง ซักถามถึงความรู้สึก อธิบายปลอม โยนให้ผู้ปกครองผ่อนคลาย

ง. ตรวจสอบว่าผู้ปกครองสามารถคาดเดาเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของบุตร ได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือที่จะเกิดขึ้นได้หรือไม่ โดยใช้คำถามในรายการ ตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปกครอง หากไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ผู้วิจัยซักถาม ค้นหาสาเหตุ และอธิบายให้ข้อมูลเพิ่มเติมจนกว่าผู้ปกครองเข้าใจและคาดเดาเหตุการณ์ความเจ็บป่วยของบุตร ได้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

จ. ขอความร่วมมือผู้ปกครองตอบแบบประเมินความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตร ครั้งที่ 2 กล่าวขอบคุณในการให้ความร่วมมือ

4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กป่วยและผู้ปกครอง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ทดสอบการแจกแจงของคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยในกลุ่มทดลองด้วยสถิติโคลโมโกรอฟ สไมนอฟแบบหนึ่งกลุ่ม (One-Sample Kolmogorov-Smirnov test) พบว่าการแจกแจงเป็นโค้งปกติ จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรในผู้ปกครองกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน (paired t-test)

3. ทดสอบการแจกแจงของคะแนนความรู้สึที่ไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยสถิติโคลโมโกรอฟ-สไมนอฟแบบหนึ่งกลุ่ม (One-Sample Kolmogorov-Smirnov test) พบว่ามีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึที่ไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของบุตรในผู้ปกครองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (independent t-test)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved